

Stav za plodonosno slavlje sakramenta pomirenja

∞ Odlučnost ∞

Poštovani prvopričesnici, želim vam radostan i blagoslovljen dan!

Nastavljamo s trećom katehezom u našem nizu od osam kateheza koje je upravitelj župe zamislio kao komplementarne s našim susretima uživo. Prva kateheza o sakramentu pomirenja bavit će se temom stava koji smo pozvani živjeti radi plodonosnog slavlja sakramenta pomirenja.

Započnimo molitvom sv. Ignacija:

*Pomozi mi, Gospodine,
da te bolje upoznam
i više uz ljubim
da bih te odlučnije slijedio.
Amen.*

Kukavica se skriva, bježi, odlazi, izmišlja izlike. Hrabro dijete Božje priznaje da je počinilo grijeh, da je ranilo svoj odnos s Ocem nebeskim, s Ocem nebeskim čije je on uvijek ljubljeno dijete i da je ranilo svoj odnos sa zajednicom vjernika, Crkvom. Hrabro dijete Božje spremno je u svakom trenutku zaiskati od Oca nebeskog oprostjenje/oslobođenje od grijeha. Duhovna spremnost je odlučnost. Čvrsta želja da više ljubimo i Boga i bližnjega i stvoreni svijet i sebe

same i da ne zaboravimo da nas Otac nebeski voli i da želi da budemo u miru kojeg daruje Uskrsli Isus, naš Gospodin, naš brat i naš prijatelj.

Pomiriti se, biti u miru, živjeti u miru s Bogom i Crkvom važno je jer nam daje već sada doživjeti dio raja, potpunosti, cjelovitosti. Vlč. Višeslav je rekao u katehezi da je svet

onaj tko je zahvalan. To se radi u raj. Trajno smo zahvalni Bogu u zajednici – Crkvi. Sakrament pomirenja nas priprema na to stanje: darovano nam je oprostjenje grijeha da bismo mogli, izmireni s Bogom i njegovom Crkvom, živjeti svetost, živjeti zahvalnost. Na putu pomirenja nisam sam. Crkva me prati svojom molitvom, svojim primjerom, svojom blizinom.

Da bih pristupio sakramentu pomirenja trebam se kajati za učinjeno zlo i za dobro koje nisam učinio, trebam imati hrabrosti iskreno reći što sam učinio, trebam imati odlučnost da pomoću Božjom više ne griješim, da više ljubim, da izvršim danu mi pokoru, pokoru kao čin zahvalnosti Bogu na daru oprostjenja grijeha.

Trebam biti svjestan da milošću sakramenta pomirenja bivam obdaren Božjim mirom, radošću djeteta Božjeg i darom obnovljenog pogleda na svijet oko nas, na naše bližnje i na nas same.

Ako u nekom trenutku života pomisliš da ti Bog nešto ne može ili ne želi oprostiti, znaj da to nije istina. Jer Bog te želi vječno sa sobom, trajno se raduje kad si s Njim i neprestano te želi krijepiti na gozbi svoje ljubavi, želi te krijepiti Tijelom i Krvlju Gospodina Isusa, želi da od prve pričesti pa do zadnjeg trenutka na ovome svijetu živiš svjestan da si ti njegovo ljubljeno dijete.

Sv. Ivan Maria Vianney kaže: „Neki vele: 'Previše sam zla učinio. Bog mi ne može oprostiti.' To je velika psovka! To znači postavljati granice Božjemu milosrđu. Ali tih granica nema, Božje milosrđe je beskrajno. Ništa Boga ne vrijeda toliko kao sumnja u njegovo milosrđe.“